

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul prezentului de act normativ

Lege privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Luptă Antifraudă

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Conform **art. 280** din **Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE)**, actualul **art. 325** din **Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**, statele membre au obligația de a combate fraudă ce afectează interesele financiare ale Comunității Europene (în prezent ale Uniunii), instituind măsuri echivalente celor pe care le adoptă pentru combaterea fraudei ce afectează propriile interese financiare și de a coopera în acest sens cu Comisia Europeană.

Pentru a se asigura o protecție uniformă, indiferent de normele specifice fiecărui fond sau instrument financiar comunitar, începând cu anul 1995 au fost instituite norme minime privind controlul și recuperarea fondurilor plătite necuvenit din bugetul Uniunii, stabilite prin **Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene.**

De asemenea, a fost adoptată la nivelul Consiliului **Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea**

intereselor financiare ale Comunităților Europene și cele trei protocoale adiționale, ratificate de statele membre conform procedurilor constituționale naționale.

La nivel instituțional, în anul 1999 a fost înființat **Oficiul European de Luptă Antifraudă – OLAF**, ca structură fără personalitate juridică în cadrul Comisiei Europene – Decizia nr. 352/1999 a Comisiei (CE, CECO, Euratom) din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF). Oficiul a fost împuternicit să efectueze investigații administrative în instituțiile europene (investigații interne) și la nivelul statelor membre (investigații externe) pentru a contribui la combaterea fraudei, corupției și altor activități ilicite ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene - **Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)**.

Începând cu anul 2000, Comisia Europeană a încurajat **țările candidate** să desemneze o **instituție de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă – OLAF**, care să fie un serviciu operațional independent de coordonare a luptei antifraudă. Principalele funcții ale unei astfel de structuri au fost expuse într-un document de lucru al Comisiei Europene din 2 decembrie 2002 cu titlul „Întărirea capacității instituționale a țărilor candidate pentru protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene - Principalele atribuții și responsabilități ale Serviciului de coordonare a luptei antifraudă (AFCOS)”. Astfel, serviciile de coordonare a luptei antifraudă urmau să exercite coordonarea la nivel național a obligațiilor legislative, administrative și operaționale și a activităților ce țin de protecția intereselor financiare ale UE și să asigure cooperarea cu OLAF și Statele Membre așa cum este prevăzut de art. 280 TCE (actualul art. 325 TFUE).

În contextul **negocierilor de aderare** corespunzătoare **Capitolului 28** – Controlul Financiar, România s-a angajat să creeze o structură care să funcționeze drept punct unic de contact în relațiile cu OLAF. În anul 2002, calitatea de AFCOS a fost atribuită Corpului de Control al Guvernului, fiind preluată în anul 2004 de către Departamentul de Inspecție al Primului-Ministru și Urmărire a Utilizării Transparente a Fondurilor Comunitare (DIPM). DIPM avea și alte atribuții în afară de cele din sfera protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, realizând totodată controale și verificări administrative dispuse de Primul-Ministru.

Pornind de la necesitatea consolidării cadrului legal privind lupta antifraudă pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, la 1 iunie 2005 a fost adoptată **Ordonanța de Urgență nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2005. Atribuțiile DIPM ce decurgeau din calitatea sa de instituție de contact cu OLAF, au fost preluate de un departament nou-înființat, respectiv **Departamentul pentru Lupta Antifraudă – DLAF**, cu **competențe exclusiv** în domeniul controlului obținerii, derulării și utilizării fondurilor europene.

Atribuțiile DLAF au fost structurate pe trei categorii principale: controlul proiectelor finanțate din fonduri europene; coordonarea tuturor instituțiilor naționale implicate în lupta antifraudă; cooperarea cu OLAF și cu structurile corespondente din Statele Membre ale Uniunii Europene.

În anul 2009, Departamentul a fost restructurat **prin OUG nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului**, publicată în Monitorul Oficial nr. 84 din 11 februarie 2009. OUG nr. 3/2009 a **abrogat expres**

OUG nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale. Legea de aprobare a OUG 3/2009 a fost declarată **neconstituțională** prin **decizia Curții Constituționale nr. 1039/2009** din 9 iulie 2009.

În august 2009 a fost adoptată o nouă ordonanță de urgență care reglementa organizarea și funcționarea DLAF, respectiv **OUG nr. 94/2009 pentru asigurarea continuității activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului**, publicată în Monitorul Oficial nr. 602 din 31 august 2009. Prin **decizia Curții Constituționale nr. 1555/2009** din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 916 din 28 decembrie 2009, OUG nr. 94/2009 a fost declarată **neconstituțională**.

Ulterior, prin **OUG nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale**, publicată în Monitorul Oficial nr. 919 din 29 decembrie 2009, s-a prevăzut că Departamentul funcționează ca structură fără personalitate juridică, în subordinea Primului-ministru.

Aceste dispoziții au fost reluate în **OUG nr. 2/2010 privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative**, publicată în Monitorul Oficial nr. 76 din 3 februarie 2010, fiind completate cu unele prevederi generale privind rolul Departamentului.

Astfel, ca urmare a acestor modificări legislative, organizarea Departamentului este reglementată prin **OUG nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare**, cadru legal ce nu conține corpul dispozițiilor ce reglementau atribuțiile operaționale ale DLAF. Având în vedere abrogarea OUG nr. 49/2005, act normativ care reglementa sfera atribuțiilor DLAF,

în prezent nu există o bază legală privind funcționarea Departamentului – sfera activității de control, drepturi și obligații în desfășurarea acțiunilor de control, modalitatea de valorificare a actelor și colaborarea cu alte instituții naționale și europene.

Lipsa unei baze legale solide care să permită Departamentului să asigure, în conformitate cu obligațiile ce derivă din art. 325 TFUE, o protecție efectivă și echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii Europene, a fost semnalată ca **element de îngrijorare în rapoartele de evaluare întocmite de instituțiile Uniunii Europene**, elaborate atât la nivelul Comisiei cât și la nivelul Consiliului.

Astfel, în *Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare* din 20.07.2010 se arată îngrijorarea cu privire la „posibilitatea ca rezultatele asistenței pe care Departamentul pentru Lupta Antifraudă (DLAF) o acordă Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) în vederea protejării intereselor financiare ale UE să fie afectate în mod negativ de hotărârea Curții Constituționale a României din noiembrie 2009 privind temeiul juridic al DLAF”.

Totodată, în *Raportul de evaluare din cadrul celei de-a cincea runde de evaluare a Grupului Multidisciplinar privind Crima Organizată (MDG) având ca obiect criminalitatea financiară și investigațiile financiare*, evaluare realizată la nivelul Consiliului, se recomandă clarificarea bazei legale a DLAF, care să țină cont de rolul său de structură care asistă OLAF în controalele la fața locului pe baza legislației europene și clarificarea raportului DLAF cu alte instituții, pentru evitarea confuziilor.

În considerarea celor expuse mai sus, a fost elaborat prezentul proiect de lege care să asigure exercitarea efectivă a funcțiilor de bază ce revin Departamentului în calitate

de instituție de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă, conform obligațiilor asumate în procesul de aderare la Uniunea Europeană, avându-se în vedere experiența practică acumulată în perioada post-aderare, implicațiile deciziilor Curții Constituționale cu privire la normele de organizare și funcționare ale Departamentului precum și recomandările formulate în documentele de politici publice ale instituțiilor europene.

1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauza însoțite de elementele de identificare ale acestora

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Schimbări preconizate

Scopul actului normativ îl constituie completarea și consolidarea cadrului legal privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Lupta Antifraudă ca instituție de contact a Oficiului European de Luptă Antifraudă, în sensul punerii în acord cu deciziile Curții Constituționale în materie și implementării recomandărilor formulate recent de instituțiile europene.

Hotărârea Guvernului menține competențele de bază ale Departamentului – control, coordonare, cooperare – așa cum au rezultat din negocierile de aderare, în forma reglementată de *OUG nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale*, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, se menține organizarea DLAF la cel mai înalt nivel al administrației publice centrale, în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, poziție care permite Departamentului exercitarea corespunzătoare a funcțiilor sale specifice în raport cu

organele de specialitate și celelalte instituții publice implicate în administrarea sumelor ce constituie venituri sau cheltuieli ale bugetului general al Uniunii Europene.

Față de aceste dispoziții, au fost operate o serie de modificări și introduse soluții noi, de natură a consolida eficiența și independența operațională a DLAF, după cum urmează:

1. Asigurarea independenței decizionale și a stabilității instituționale

Actul normativ prevede că Șeful DLAF este numit pentru un mandat pe o perioadă determinată (5 ani), beneficiază de independență decizională și poate fi numit și revocat din funcție numai în anumite condiții, expres prevăzute de lege.

Acest prim set de modificări vizează introducerea unor garanții efective privind independența funcțională a DLAF, în considerarea unor recomandări exprese formulate la nivel european. **Rezoluția Parlamentului European din 24 aprilie 2009 referitoare la protecția intereselor financiare ale Comunităților și la lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2007 (2008/2242(INI))** menționează faptul că Serviciile de coordonare a luptei antifraudă (AFCOS), înființate în statele membre care au aderat la UE după 2004, reprezintă puncte de contact/de informare foarte importante pentru OLAF însă subliniază că „atâta vreme cât aceste servicii nu sunt independente de administrația națională, valoarea lor adăugată pe plan funcțional este minimă” (paragraful 68).

Astfel, pentru a consolida independența funcțională a Departamentului, s-a stabilit exercitarea unui mandat la conducerea DLAF pe o perioadă determinată, condițiile de numire în funcție și de încetare a mandatului fiind expres și limitativ prevăzute.

Stabilirea unui **mandat pe perioadă determinată** este soluția aleasă de legiuitorul român și în cazul altor autorități:

- **Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații - ANCOM**, autoritate publică autonomă cu personalitate juridică, sub control parlamentar, condusă de un Președinte numit în funcție de Președintele României, la propunerea Guvernului, pentru o perioadă de 6 ani (art. 11 din OUG nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010);
- **Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE)**, instituție publică autonomă de interes național, cu personalitate juridică, aflată în coordonarea primului-ministru, care își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a Guvernului, condusă de un Președinte numit de Primul-ministru pentru un mandat de 5 ani (art. 9 din Legea nr. 13/2007, Legea energiei electrice).

Prin aceasta se urmărește asigurarea independenței decizionale și a stabilității instituționale (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 258 din 14 martie 2006).

În aceste situații, persoanele numite în funcții de conducere exercită un mandat pe o perioadă determinată de 5 respectiv 6 ani.

Totodată, aceeași soluție a fost adoptată și în ceea ce privește organizarea **Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)**, **Directorul General** fiind desemnat de către Comisia Europeană pentru o perioadă de **5 ani**, asigurarea stabilității sale în funcție fiind tot o garanție a independenței organismului pe care îl conduce (art. 12 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă).

De asemenea, s-au reglementat condițiile de încetare a mandatului, garanție de stabilitate în funcție. Astfel, se evită posibilitatea întreruperii mandatului în mod arbitrar. O soluție legislativă similară se aplică în cazul președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații - ANCOM (art. 11 din OUG nr. 22/2009) și al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei –ANRE (art. 9 din Legea nr. 13/2007).

La nivel european, **Directorul General al OLAF beneficiază de garanții de stabilitate și independență, criteriu esențial pentru buna desfășurare a activității Oficiului**, așa cum a statuat și Curtea de Justiție a Comunităților Europene (C-15/00 *Comisia Comunităților Europene c. Banca Centrală Europeană*, paragraful operativ 139: „Într-adevăr, așa cum reiese din considerentele [...] și din articolele 4, 5 alin. (2), 6, 11 și 12 ale Regulamentului nr. 1073/1999, regimul instituit de acest regulament reflectă voința clară a legiuitorului comunitar de a subordona acordarea puterilor cu care este investit OLAF, pe de o parte, unor garanții care să asigure independența acestuia, în special în raport cu Comisia, și, pe de altă parte, respectării normelor de drept comunitar [...]").

2. Extinderea și consolidarea competențelor de control

Un alt set de modificări vizează competențele operaționale ale Departamentului, incluzând o serie de clarificări terminologice, extinderea atribuțiilor de control asupra posibilelor nereguli, fraude sau alte activități ilicite ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în cadrul procesului de gestionare a fondurilor, completarea corespunzătoare a dispozițiilor privind modul de valorificare administrativă și judiciară a actelor de control.

A fost **explicitat specificul activității de control a DLAF**, avându-se în vedere

obiecțiile ridicate de Avocatul Poporului în cadrul excepției de neconstituționalitate cu privire la *OUG nr. 94/2009 pentru asigurarea continuității activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului*. Astfel, s-a precizat că în exercitarea funcției de control, Departamentul **efectuează investigații administrative, controale la fața locului, analize și verificări documentare**, activități ce nu se suprapun și nu aduc niciun fel de atingere - ca natură, finalitate și regim juridic – activităților specifice de audit exercitate de Autoritatea de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României.

De altfel, diferența specifică și caracterul complementar al activităților celor două instituții rezultă din însuși Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității de Audit, adoptat de Plenul Curții de Conturi prin Hotărârea nr. 1/2009, care prevede la punctul 264 că “în situația în care, pe parcursul misiunilor sale, **Autoritatea de Audit descoperă indicii de posibile fraude, acestea sunt comunicate de îndată Departamentului pentru Lupta Antifraudă – DLAF**”.

Utilizarea noțiunii de „investigație administrativă” nu constituie o soluție legislativă nouă, existând deja reglementată, spre exemplu, în cazul Consiliului Concurenței (conform Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare) și al OLAF (conform Regulamentului nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă).

Specificul funcției de investigație administrativă în scopul identificării de nereguli, fraude și alte activități ilicite ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în raport cu alte forme de control financiar a fost subliniat și în **jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene C-15/00 Comisia Comunităților Europene c. Banca Centrală Europeană**, conform căreia “funcția de investigare a OLAF diferă prin natura și obiectivele sale specifice de misiunile de control general de conturi efectuat de Curtea Europeană de Conturi, respectiv de

comitetul de verificare al Băncii Europene de Investiții”.

În ceea ce privește **sfera atribuțiilor de control**, au fost extinse competențele Departamentului, reglementându-se posibilitatea efectuării de investigații administrative cu privire la posibile activități ilicite ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene la nivelul gestionării fondurilor europene. Soluția este una simetrică în raport cu competențele Oficiului European de Luptă Antifraudă – OLAF (investigații interne) și totodată răspunde îngrijorărilor exprimate în *Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare* din 20.07.2010. În acest caz, în funcție de natura constatărilor, actul de control este înaintat fie parchetului competent (aspecte de natură infracțională) fie ministerului de resort, cu informarea Primului-Ministru (nereguli de natură administrativă), pentru luarea măsurilor și aplicarea sancțiunilor care se impun, după caz.

Pe baza experienței acumulate la nivel practic, a fost ajustată **modalitatea de valorificare a actelor de control ale DLAF**. Astfel, regimul actelor de control DLAF devine similar cu cel al actelor OLAF, responsabilitatea recuperării financiare în cazul neregulilor identificate revenind integral autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau, după caz, a celor responsabile cu stabilirea și colectarea resurselor proprii ale bugetului general al Uniunii Europene.

Actul de control emis de DLAF nu naște, modifică sau stinge raporturi juridice în raport cu beneficiarii fondurilor sau cu operatorii ce datorează taxe, contribuții sau alte sume ce se fac venit la bugetul Uniunii.

În ceea ce privește valorificarea judiciară, în cazul constatării unor elemente de natură infracțională actul de control este transmis parchetului competent să efectueze

urmărirea penală. S-a reiterat valoarea probatorie a actelor de control, prevăzându-se în mod expres posibilitatea ca Departamentul să poată efectua acțiuni de control la solicitarea procurorului și întocmirea unor acte ce pot constitui mijloace de probă în procesul penal, întărindu-se astfel profilul DLAF de organ constatator în cazul activităților infracționale ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene.

Cadrul legal a mai fost completat și în sensul introducerii unor **sanțiuni pentru nerespectarea unei obligații specifice în exercitarea funcției de control în materia protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene**, respectiv accesul la informații/documente. Deși această obligație a fost prevăzută încă din anul 2005, nu erau reglementate sancțiuni în cazul nerespectării acesteia, prin urmare cadrul legal a fost completat corespunzător, încălcarea acestor dispoziții constituind contravenție, ce se sancționează conform cadrului legal în materie.

3. Aspecte organizatorice și regimul juridic al personalului DLAF

Departamentul va funcționa în continuare în aparatul de lucru al Guvernului, însă dobândește personalitate juridică, iar Șeful DLAF devine ordonator terțiar de credite. Proiectul prevede că Departamentul își desfășoară activitatea prin funcționari publici cu statut special, numiți în condițiile legii și după caz, prin personal contractual. Încadrarea personalului, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu sau de muncă se aprobă prin ordin al Șefului Departamentului.

Personalul DLAF îndeplinește funcții de interes public, cu un statut special conferit de atribuțiile și răspunderile derivate din necesitatea îndeplinirii de către România a obligației comunitare prevăzute de art. 325 TFUE.

Aceste modificări întăresc, la nivel administrativ, independența funcțională a Departamentului și stabilitatea instituțională, alcătuind un cadru juridic solid și

predictibil pentru organizarea și funcționarea DLAF.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al prezentului act normativ

1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Mii lei						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2	3	4	5	
1						
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
(ii) impozit pe venit	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale	-	-	-	-	-	-

de stat:						
(i) contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
3. Impact financiar, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat	-	-	-	-	-	-
b) bugetele locale	-	-	-	-	-	-
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-					
7. Alte informații	-					

Secțiunea a 5-a

Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

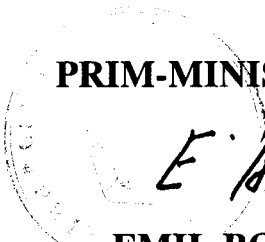

<p>1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea proiectului de act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.</p>	<p>Pe data intrării în vigoare a prezentei legi sunt și rămân abrogate: art. 6 – 13¹ din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, Decizia Primului-Ministru nr. 205 din 26 iulie 2007 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Lupta Antifraudă – DLAF.</p> <p>Structura organizatorică, atribuțiile personalului, manualul de proceduri și numărul maxim de posturi ale Departamentului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Departamentului, aprobat prin hotărâre a Guvernului.</p>
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>4. Decizii ale Curții de Justiție a Uniunii Europene</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>5. Alte acte normative și/sau</p>	<p>Nu este cazul.</p>

documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în	Nu este cazul

conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Actul normativ a fost avizat de către Consiliul Legislativ prin adresa 1391 din data de 26.11.2010.
6. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Informarea societății civile a fost făcută în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul

3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu este cazul

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC